

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: P.L., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.1.2015 č.j. DSH/15867/14

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků, ze dne 15.10.2014 č.j. MMP/221210/14, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod čtvrtý a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 18 odst. 3 a § 4 písm. c) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.500,- Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč.

Žalobce v **žalobě** tvrdil, že ohledně přestupku ze dne 5.3.2014 nemá skutkový stav zjištěný správním orgánem oporu ve spise. Žalobce namítal, že svědkyně J. se tázala žalobce, zda-li je držitelem rezidentské karty A, neuvedla však, že by se žalobce tázala, zda

nevykonává zásobování. Podle žalobce by bylo nutné prokázat, že žalobce zásobování nevykonával. Pokud se tedy strážníci na toto nezeptali, je závěr o spáchání přestupku prostou nepodloženou spekulací. Žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 14.1.2014 č.j. 5 As 126/2011-68, podle něhož „obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoli tvrzení, ani nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy.“ Jelikož podle žalobce nebyl ve spise podklad, že nevykonával zásobování, neměl žalobce co rozporovat, tudíž mu nelze klást k tíži pasivní přístup a odepření výpovědi. Dále žalobce odkázal na nálezný Ústavního soudu ze dne 16.6.2011 sp. zn. I US 864/11, podle něhož „princip presumpce nevinny vyžaduje, aby to byl stát, kdo nese konkrétní důkazní břemeno; existují-li jakékoli rozumné pochybnosti, nelze je vyložit v neprospěch obviněného, nýbrž v jeho prospěch. Trestní řízení vyžaduje nejvyšší možný stupeň jistoty, který lze od lidského poznání požadovat, alespoň na úrovni obecného pravidla prokázání mimo jakoukoli rozumnou pochybnost.“ Podle žalobce v dané věci možnost, že vykonával zásobování, nebyla natolik nepravděpodobná, aby ji bylo možno pominout. Na věci nic nemění skutečnost, že vjezd pro zásobování je povolen pouze od 17:00 do 9:00 hodin, neboť jde o časové rozmezí umožňující do ulice vjet, a není protiprávní, trvá-li vykládka zboží déle, než do 9. hodiny ránní, a proto vozidlo opouští ulici až v 11:20 hodin. Na základě toho žalobce namítal nesrozumitelnost výroku rozhodnutí, z něhož se nepodává, že by vozidlo nebylo vozidlem zásobování, MHD, či držitelem rezidenční karty.

Žalobce měl za neprokázaný rovněž přestupek ze dne 10.4.2014. Při měření rychloměrem PolCam se nesmí v průběhu měření měřící a měřené vozidlo vzájemně přiblížit, neboť rychloměr neměří rychlost vozidla měřeného, nýbrž vlastní rychlost policejního vozidla na určité dráze (v daném případě na 100 metrech). Žalobce k žalobě přiložil fotografie z počátku a konce měření, kdy na prvním snímku je širší krajních hran zadních světel vozidla 199 pixelů, zatímco na druhém snímku 203 pixelů, tudíž se vozidlo měřící vozidlu měřenému přiblížilo a měření není platné. Žalobce poukázal na návod k obsluze PolCam PC 2006 na straně 6, podle něhož „jako výstupy pro řešení a zpracování přestupku slouží videosekvence nebo tisk dvou snímků v okamžiku zahájení a ukončení měření. Měřené vozidlo musí být ve druhém snímku zobrazeno ve stejné nebo menší velikosti při nezměněném zoomu. Žalobce dále poukázal na rozsudek NSS ze dne 8.2.2012 č.j. 3 As 29/2011-56, který žalobce interpretuje tak, že jsou správní orgány povinny přezkoumat, zda byly splněny veškeré podmínky k tomu, aby měření bylo možné považovat za řádné. Při měření rychloměrem PolCam je základní podmínkou správnosti měření posouzení, zda se vozidlo po čas měření přiblížilo vozidlu policejnímu, či nikoli. Správní orgány dle žalobce toto nepřezkoumaly. Žalobce označil za nekorektní část výpovědi obsluhy rychloměru K.S., který na dotaz, jak se přesvědčil o připravenosti rychloměru k provozu, aby nedocházelo ke zkreslení změřené rychlosti, odpověděl, že rychloměr je kalibrován, má ověřovací list a měří správně. Z toho dle žalobce vyplývá, že obsluha rychloměru si nebyla vědoma, že ke zkreslení naměřené rychlosti dojde také, dojde-li při měření k vzájemnému přiblížení vozidel. Podle žalobce policista opomenul, že před měřením je nutné zkontrolovat tlak v pneumatikách měřícího vozidla, neboť policista byl správním orgánem tážán na veškeré úkony v den měření. Pokud by policista před měřením tlak v pneumatikách zkontroloval, jistě by toto správnímu orgánu sdělil. Žalobce odkázal na část návodu k obsluze PolCam PC 2006 stranu 32, podle něhož změna tlaku vzduchu kol bude příčinou zmenšení přesnosti měření rychlosti, proto technický stav vozidla musí být pravidelně kontrolován, zvláště tlak a stav pneumatik. Váha nemůže

překročit 250 kg v poměru k váze v době ověření. V případě výměny kol (pneumatik) je třeba provést novou kalibraci vozidla.“ Dle žalobce tlak vzduchu v pneumatikách zkontrolován nebyl, proto měření bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze. Dále dle žalobce rychloměr nebyl ověřen, neboť z citovaného návodu vyplývá, že v případě výměny pneumatik je nutné provést novou kalibraci vozidla. Záznam o poslední kalibraci je ověřovací list č. 206/13 ze dne 7.10.2013, avšak měření bylo provedeno 10.4.2014. Dle § 40a odst. 1 písm. b) silničního zákona od 1.11. do 31.3., pokud lze vzhledem k povětrnostním podmínkám předpokládat, že se na pozemní komunikaci během jízdy může vyskytovat souvislá vrstva sněhu, led nebo námraza, lze užít motorové vozidlo příslušné kategorie k jízdě v provozu na pozemních komunikacích pouze za použití zimních pneumatik. Žalobce k žalobě přiložil vyjádření PČR KŘP Ústeckého kraje, Územního odboru Louny, Dopravního inspektorátu, ze dne 28.1.2015, v jehož pátém bodě se uvádí, že je samozřejmé, že jsou na všech služebních vozidlech PČR pravidelně měněny pneumatiky letní a zimní vždy v termínech, tj. nejpozději týden před 1.11. a následně zpravidla týden po 31.3. Pod bodem 6 se uvádí, že na vozidlech Škoda Octavia vybavených zařízením PolCam jsou používány pneu běžných rozměrů 195/65 R15 s vysokorychlostním indexem. Zároveň jsou na těchto pneu prováděna pravidelná ověření a kalibrace měřících zařízení. Podle žalobce na základě tohoto vyjádření lze s vysokou mírou pravděpodobnosti tvrdit a v případě pochybností navrhuje žalobce výslech zástupce Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje jako provozovatele vozidla, že pneumatiky byly v mezidobí měněny. V takovém případě bylo nutné rychloměr opětovně kalibrovat, avšak ve spise není o takové kalibraci žádný záznam, proto lze dle žalobce uzavřít, že bylo měřeno nekalibrovaným rychloměrem. Žalobce poukázal na ust. § 7 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 262/2000 Sb., vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu, kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, podle něhož zaniká platnost ověření stanoveného měřidla tehdy, pokud byly provedeny změny nebo úpravy stanoveného měřidla, jež mohou ovlivnit jeho metrologické vlastnosti. Vzhledem k tomu, že obvod kola má vliv na naměřenou rychlost, a návod stanoví provedení nového ověření po výměně pneumatik jako obligatorní, je podle žalobce zřejmé, že došlo k takové změně stanoveného měřidla, která ovlivnila jeho metrologické vlastnosti. Dle žalobce dnem výměny pneumatik pozbyl rychloměr ověření.

Žalobce rovněž namítal neprokázání, že by měřené vozidlo bylo právě vozidlem žalobce. Ani svědek S. nekonstatoval, že by se v době měření nepohybovalo po komunikaci jiné vozidlo, naopak tvrdil, že provoz byl střední intenzity. Na výstupu z rychloměru není zřejmá registrační značka ani typ vozidla ani žádný jeho identifikační znak. Není tak podle žalobce zřejmé, na základě čeho dospěl policista k závěru, že záznam je záznamem právě vozidla žalobce. Není podle žalobce zřejmé, zda na snímku z počátku měření je vozidlo jako na snímku posledním, zejména s přihlédnutím k dalším fotografiím ve spise obsahujícím více snímků z měření, kdy jsou vždy viditelná čtyři světla a je zřejmé, že v místě měření se tedy nacházelo i jiné vozidlo. Snímky jsou pak podle žalobce natolik nekvalitní, že nelze ani věrohodně seznat, že vozidlo na počátku a na konci měření je identické. Pochybnosti o provedeném měření značí též skutečnost, že podle fotodokumentace bylo měření zahájeno ve 22:07:04:37 hod a ukončeno v témže čase. Pokud nefungoval správně měřič času, nelze mít výsledek měření za správný.

Žalobce namítal, že předvolání k jednání na 12.8.2014 a na 2.9.2014 bylo doručeno toliko přímo žalobci, nikoli zmocněnci.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žalobce na místě přestupku ani v průběhu správního řízení netvrdil, že řídil vozidlo zásobování. Takovéto tvrzení by bylo zcela adekvátní situaci. Pokud by přestupek žalobce nespáchal, není správnímu orgánu jasné, proč by nepředložil doklad o tom, že v daném čase v úseku skutečně zásoboval. Tuto skutečnost mohl prokázat pouze žalobce. Žalobce tak nečiní ani v žalobě a omezil se na tvrzení, že tato skutečnost není prokázána. Z kontextu výpovědi svědkyně J. podle správního orgánu vyplývá, že svědkyně v místě kontroly přesně věděla, jaké dopravní značení se v inkriminovaném místě nachází i jaká vozidla mají dodatkovou tabulkou vjezd povolen, a žalobci sdělila, jakého přestupku se dopustil. Z obsahu svědecké výpovědi tak dle žalovaného vyplývá, že pokud by žalobce řídil vozidlo zásobování, bylo by toto vzato strážnicí v potaz a bylo jen na žalobci, aby prokázal, že spadá do kategorie vozidel majících výjimku z jinak obecně platícího zákazu. Skutečnost, že svědkyně výslovně zmiňuje dotaz na rezidentskou kartu a nikoli na zásobování, nezpůsobuje dle žalovaného deficit ve zjištěném skutkovém stavu. Žalovaný neshledává nesrozumitelným ani prvostupňový výrok rozhodnutí, v němž se nepodává, že žalobcovo vozidlo nebylo vozidlem, kterému by byl umožněn dodatkovou tabulkou vjezd. Ve výroku je jednoznačně formulováno, že žalobce nerespektoval pokyny dopravních značek. Dále podle žalovaného žalobce po celou dobu řízení nenamítal, že by měření rychlosti neproběhlo v souladu s návodem k obsluze. Žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 4.12.2013 č.j. 1 As 83/2013-64, podle něhož pokud krajský soud zmiňuje, že měl stěžovatel námitky uplatnit již na místě měření, lze s tím v obecnosti souhlasit. Je totiž obecně vhodné, aby stěžovatel neuchovával paletu námitek proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již v I. stupni přestupkového řízení, jinak se zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o chybách v měření jevit účelovou.“ Dle žalovaného záznam z měřicího zařízení a svědecké výpovědi policistů jednoznačně svědčí o tom, že se žalobce přestupku dopustil. Dle správního orgánu I. stupně měření rychlosti proběhlo v pořádku, tedy v souladu s předpisy a s návodem k obsluze. Žalobce v řízení nenamítl jediný relevantní důkaz svědčící o opaku. O postupu v souladu s návodem k obsluze svědčí fotografie ze začátku a konce měření pořízená z videozáznamu měření, kdy CD se záznamem je součástí spisu. Šíře vozidla je na fotografii 2,5 cm (měřeno od hrany k hraně světla vozidla). Žalovaný tak má za to, že vozidla jsou od sebe na začátku i konci měření v konstantní vzdálenosti, o čemž je ve spise přesvědčivý důkaz. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně je pak obsažena úvaha o shodné velikosti vozidel a principu měření, s čímž se žalovaný ztotožnil. Skutečnost, že svědek S. nezmiňuje dodržení vzdálenosti vozidel, podle žalovaného neznamena, že návod k obsluze nebyl dodržen. Svědek pouze přisoudil důležitost jiným okolnostem a o tom, že vzdálenost byla dodržena, existuje důkaz – videozáznam a z něj pořízené fotografie. Stejně jako je Policií ČR garantována odborná způsobilost a proškolení policistů, přičemž, jak opakovaně vyjádřil NSS, není nutné tyto skutečnosti v řízení o přestupku prokazovat, stejně tak je dle žalovaného PČR garantováno, že technický stav jejich prostředků odpovídá dokladovaným skutečnostem. Žalovaný tak nemá pochybnosti o tom, že rychloměr byl ověřen, což je doloženo platným ověřovacím listem. Žalobce své tvrzení o pozbytí ověření rychloměru ponechává v rovině spekulací, stejně jako tvrzení, že policista opomenul před začátkem měření změřit tlak v pneumatikách. Žalovaný nemá pochybnosti o tom, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze a navržený důkaz považuje za nadbytečný. Potencionální nepřesnost měření je zohledněna v odchylce $\pm 3\%$ ve prospěch

žalobce. Podle žalovaného bylo prokázáno, že rychlost byla změřena právě vozidlu žalobce, o čemž svědčí především svědecké výpovědi policistů. Policista S. uvedl, že ihned po změření vozidla žalobce, bylo toto předjeto a naváděno k zastavení. Během jízdy až do zastavení policista neztratil vozidlo z dohledu. Svědek vyloučil záměnu řidičů, kdy řidič jel ve vozidle sám. Ve stejném smyslu se vyjádřil i druhý policista A. Na podkladě provedených důkazů je tak prokázáno, že snímky z počátku a konce měření zachycují totožné vozidlo. Zda projelo okolo po čas měření jiné vozidlo, není dle žalovaného podstatnou skutkovou okolností. Tvrzení o zahájení a ukončení měření v týž čas nemá podle žalovaného oporu v provedeném dokazování, když ze snímků vyplývá, že měření bylo započato v žalobcem uváděném čase, avšak ukončeno bylo ve 22:07:06 hodin, o čemž svědčí časový údaj v levém horním rohu snímku. Dále je uveden údaj o celkové době měření – 2 sekundy a 3 setiny sekundy a ujeté dráze po tuto dobu – 100 metrů a údaj o rychlosti 155 km/h. Dle žalovaného byl žalobce předvolán k dotčeným jednáním písemností ze dne 23.7.2014, a to v době, kdy nebylo prokázáno, že je zastupován. Žalobci bylo předvolání doručeno do vlastních rukou 24.7.2014. Akceptovatelná plná moc byla správnímu orgánu doručena až 30.7.2014. Bylo na žalobci, pokud doložil zastoupení až po účinně doručeném předvolání k jednání, aby svého zmocněnce o termínech jednání informoval. Žalovaný nemá žádnou pochybnost o tom, že dne 24.7.2014 bylo žalobci doručeno právě předvolání k jednání, nikoli výzva k doložení originálu plné moci. Toto potvrzuje dodejka písemnosti obsahující poznámku ozn.pokrač.říz. + új + předv. Výzva k doložení plné moci je z 29.5.2014 a byla žalobci doručena do vlastních rukou 4.6.2014. Žalovaný dále poznamenal, že dne 25.2.2015 byla žalovanému doručena žádost o obnovu řízení z toho důvodu, že žalobce popírá, že by byl pan K.S. jeho zmocněncem a že by podpis na originálu plné moci byl jeho, tudíž nebyl v řízení zastoupen a doručováno mělo být pouze přímo žalobci. V žalobě se naopak žalobce domáhá porušení procesních práv tím, že jmenovaný zmocněnec nebyl k jednání řádně předvolán.

Součástí **správního spisu** je oznámení o přestupku ze dne 5.3.2014, podle něhož žalobce v tento den v 11:20 hodin řídil vozidlo Renault Thalia RZ ... a projel Pražskou ulicí úsekem označeným dopravní značkou B11. Podle oznámení o přestupku řidič s přestupkem souhlasil, ale přál si předat do správního řízení. Žalobce se do oznámení o přestupku nevyjádřil ani nepodepsal. Podle úředního záznamu z téhož dne sepsaného stržm. J. prováděla hlídka Městské policie Plzeň služební činnost na nám. Republiky, kdy zaregistrovala vozidlo projíždějící Pražskou ulicí směrem k náměstí. Řidič nerespektoval dopravní značku C3A – Příkazáný směr jízdy vpravo a následně dopravní značku B11 – Zákaz vjezdu motorových vozidel, s dodatkovou tabulkou Mimo zásobování 17 – 09 hodin, MHD, bus, držitele parkovací karty zóna A. Součástí správního spisu je i fotodokumentace vozidla zaparkovaného na náměstí Republiky a zmíněných dopravních značek.

Dále je součástí spisu oznámení o přestupku ze dne 10.4.2014, podle něhož žalobce v tento den ve 22:07 hodin řídil osobní motorové vozidlo Audi A4 RZ ... na dálnici D5 na 81 km ve směru na Rozvadov a byla mu zařízením PolCam naměřena rychlost jízdy 155 km/h, po odečtení tolerance 150 km/h, v úseku, kde je povolena maximální rychlost 130 km/h. Do oznámení se žalobce nevyjádřil, ani je nepodepsal. Podle úředního záznamu ze dne 18.4.2014 byla dne 10.4.2014 hlídkou PČR prováděna kontrola se služebním vozidlem Volkswagen Passat vybaveným rychloměrem PolCam, kdy po celou dobu měření až do zastavení měla vozidlo hlídka stále na dohled. Řidič s uvedeným přestupkem nesouhlasil a jako důvod

překročení rychlosti uvedl, že pospíchá domů. Dále měl uvést, že za takové dálnice nebude platit. Ve vozidle byl sám. Součástí správního spisu je dále ověřovací list silničního rychloměru PolCam PC 2006 ze dne 7.10.2013. Dále jsou součástí správního spisu fotografie pořízené radarem z 22:07:06 hodin, z 22:07:25 hodin, z 22:07:04 hodin a z 22:07:17 hodin. Dále byly pořízeny fotografie čelního skla vozidla. Součástí správního spisu je dále CD s videozáznamem pořízeným radarem.

Správní orgán I. stupně doručil oznámení o zahájení řízení a předvolání k jednání na 22.5.2014 žalobci do vlastních rukou dne 5.5.2014. Dne 16.5.2014 došla správnímu orgánu I. stupně kopie plné moci datované 29.3.2014, již žalobce zmocnil k zastupování v řízení o přestupku pana K.S., kdy se v plné moci žádá o doručování veškerých písemností na e-mail.... Ve vyjádření zmocněnce, které došlo správnímu orgánu I. stupně 21.5.2014, se žádá o doručování písemností na elektronickou adresu.... Výzvou ze dne 29.5.2014 vyzval správní orgán k odstranění vady plné moci, která nebyla podepsána zaručeným elektronickým podpisem a současně byla stanovena lhůta 5 pracovních dnů k odstranění vady usnesením z téhož dne. Výzva spolu s usnesením byla zasílána jak žalobci do vlastních rukou, kdy byla doručena 4.6.2014, tak i zmocněnci, kdy byl učiněn pokus o doručení nejprve na obě zmíněné elektronické adresy a následně poté, co nebylo potvrzeno přijetí zpráv, byla výzva spolu s usnesením zaslána zmocněnci na adresu jeho trvalého pobytu ..., kde byla zásilka uložena a připravena k vyzvednutí a oznámena dne 4.6.2014 a po uplynutí úložní lhůty byla vhozena do schránky dne 17.6.2014. Originální plná moc byla doručena správnímu orgánu teprve 30.7.2014. Před tímto datem dne 23.7.2014 bylo vypraveno a dne 24.7.2014 do vlastních rukou žalobce doručeno oznámení o pokračování v řízení a předvolání k dalšímu jednání na 12.8.2014 a na 2.9.2014.

Při jednání, jehož se nezúčastnil ani žalobce ani jeho zmocněnec, svědkyně V.J. uváděla, že dne 5.3.2014 v době okolo poledne stála společně s kolegou strážníkem P. blízko hlavního vchodu radnice na náměstí Republiky v Plzni. Viděli, jak z Pražské ulice přijíždí dvě vozidla. První, k němuž nemohla nic uvést, zastavil a kontroloval její kolega a ona se zaměřila na vozidlo žalobce, které přijelo z Pražské ulice jako druhé v pořadí. Jednalo se o Renault Thalia červené barvy. Svědkyně uvedla, že z místní znalosti je jí známo, že v Pražské ulici před odbočkou do Perlovy ulice před tzv. Černou věží je umístěna svislá dopravní značka Příkazany směr jízdy vpravo a dále na rohu Pražské a Perlovy ulice je umístěna svislá dopravní značka B11 – Zákaz vjezdu motorových vozidel s dodatkovou tabulkou (výjimka pro MHD, vozidla zásobování 17-09 hodin a pro rezidenty karty A). Vozidlo svědkyně zastavila v místě cca před prodejnou mobilních telefonů. Řidič sdělil, že je mu známo, že se přestupku dopustil, ale že chce předat k dalšímu řešení na magistrát. Provoz byl minimální a žalobce byl ve vozidle sám. Předmětné dopravní značky byly v inkriminovaný den podle svědkyně v pořádku a byly nepřehlédnutelné, neboť po zaznamenání přestupku a vyřešení s oběma řidiči šla svědkyně společně s kolegou hned do Pražské ulice, kde byly předmětné dopravní značky nafoceny. Fotografie tak dokladují, že byly značky v daný okamžik zcela v pořádku. Svědkyně dále uvedla, že se řidiče ptala, zda-li může daným úsekem projet, protože má rezidentskou kartu A, na což odpověděl, že ne.

Svědka V.P. uvedl, že viděl v inkriminovaný den, jak z Pražské ulice přijíždí vozidlo, k němuž nemůže nic uvést. Toto vozidlo zastavil a jednal s řidičem, který nerespektoval svislá

dopravní značení v Pražské ulice B11 a C3A. Tento přestupek vyřešil blokově. Poté šel ke své kolegyni, která řešila totožný přestupek s žalobcem. Tento svědek řešil vozidlo přijíždějící v pořadí jako první a ke kolegyni přišel v okamžiku, kdy již s žalobcem sepisovala oznámení, takže je mu obsah jejich konverzace neznámý. Provoz byl podle svědka v inkriminovanou dobu střední a o existenci značek ví z místní znalosti. Potvrdil, že dopravní značení v daném úseku šli ihned poté společně s kolegyní nafotit. Z fotografií vyplývá, že dopravní značení bylo v pořádku a bylo nepřehlédnutelné.

Další jednání se konalo dne 2.9.2014, o čemž byl žalobce vyrozuměn ve stejném předvolání jako ohledně předchozího jednání. Svědek Ing. R.A. uváděl, že dne 10.4.2014 byl řidičem služebního vozidla VW Passat a prováděli výkon služby na dálnici D5 ve směru na Rozvadov, kdy kontrolovali dodržování nejvyšší dovolené rychlosti jízdy vozidel za jízdy. Vozidlo žalobce zaregistrovali cca za tunelem Valík a na 81. km dálnice D5 vozidlo změřili, neboť po 22. hodině zaregistrovali vozidlo jedoucí rychleji, jednalo se o vozidlo Audi, a z toho důvodu ho jeli zkontrolovat. Zjistili, že byla měřícím zařízením naměřena rychlost 155 km/h před odečtením odchyly, proto se za vozidlem vydali, dojeli ho, poté ho předjeli a předepsaným způsobem zastavili na benzinové čerpací stanici na 83. km. Svědek vyloučil záměnu řidičů, neboť vozidlo bylo stále v pohybu a stále v jejich dohledu a řidič byl ve vozidle sám. Žalobce jim měl sdělit, že pospíchá domů, proto překročil rychlost jízdy, bylo mu sděleno, že je věc možné vyřešit blokově, ale on žádal předat do správního řízení. Svědek potvrdil, že je proškolen k obsluze měřícího zařízení. Podle jeho svědectví radar měřil správně, je kalibrován, svědek jako řidič pouze ze služebního vozidla PČR srovná rychlost jízdy s měřeným vozidlem a další úkony vykonával jeho kolega. Vzhledem k tomu, že byla noční doba, mnoho vozidel již nejezdilo, jezdila spíše nákladní vozidla, takže byl slabší provoz.

Svědek K.S. uváděl, že předmětný den obsluhoval měřící zařízení PolCam. Provoz byl na středním stupni. Měření rychlosti se provádí za jízdy, kdy se musí srovnat rychlost jízdy s měřeným vozidlem. Vozidlo žalobce zaregistroval poprvé za tunelem Valík a na 81 km ho změřili, následně ho zastavili na benzinové čerpací stanici. Vozidlo dojeli na konstantní rychlost a zahájili měření. Jakmile bylo vozidlo změřeno, předjeli ho se zapnutými výstražnými a světelnými signály s nápisem Stop a navedli ho k zastavení. Během jízdy vozidlo neztratili z dohledu a svědek vyloučil záměnu řidičů. Svědek uvedl, že jeho kolega prováděl silniční kontrolu, svědek sám provedl lustrace. Žalobce jim sdělil, že nehodlá za takové dálnice platit (neměl dálniční známku), a dále sdělil, že přestupek nehodlá na místě řešit a chce postoupit ke správnímu řízení. Svědek potvrdil, že je proškolen k obsluze měřícího zařízení. Dále potvrdil, že je rychloměr kalibrován, má ověřovací list a měří správně. Podle svědka je nastaven od výrobce, před začátkem měření probíhá jedno zkušební měření. Kalibrace se provádí jedenkrát za rok a v tomto případě to bylo podle svědka v pořádku.

Správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků spočívajících v tom, že žalobce dne 5.3.2014 okolo 11:20 hodin nerespektoval na vozovce pozemní komunikace Pražské ulice ve směru k náměstí Republiky svislou dopravní značku C3A (Příkazaný směr jízdy zde vpravo) a svislou dopravní značku B11 (Zákaz vjezdu všech motorových vozidel) s dodatkovou tabulkou Mimo zásobování 17-09 hodin, MHD, bus, držitelé parkovací karty zóna A a do takto označeného úseku vjel; a dále že dne 10.4.2014

v době okolo 22:07 hodin na dálnici D5 na 81. km ve směru na Rozvadov mu byla naměřena rychlost jízdy 150 km/h po odečtení možné odchylky měřicího zařízení, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km/h. Toto rozhodnutí bylo doručováno e-mailem z adresy oprávněné úřední osoby L.T. dne 15.10.2014 zmocněnci žalobce K.S. nejprve na obě výše zmíněné e-mailové adresy, kdy nedošlo k potvrzení přijetí zprávy ze strany zmocněnce, a následně bylo doručeno poštovní zásilkou na adresu ... kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, uložena a oznámena dne 20.10.2014 a vložena do schránky dne 31.10.2014.

V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně se uvádí, že výzva k předložení originálu plné moci byla žalobci doručena osobně dne 4.6.2014 a zmocněnci byla doručována prostřednictvím elektronické adresy ...a následně na adresu trvalého pobytu zmocněnce, kdy dne 17.6.2014 byla zásilka vložena do schránky. Následně dne 10.7.2014 byla zmocněnci písemnost doručována ještě prostřednictvím elektronické adresy.... Vzhledem k tomu, že ve lhůtě stanovené správním orgánem usnesením nebyla plná moc doplněna, pokračoval správní orgán v řízení, jako by si žalobce zmocněnce nezvolil, a dne 23.7.2014 byla žalobci vypravena na adresu trvalého pobytu písemnost obsahující oznámení o pokračování v řízení a nařízení ústních jednání na 12.8. a 2.9.2014 spolu s předvoláním k nim, přičemž dne 24.7.2014 si žalobce písemnost osobně převzal. Originální plná moc byla doručena správnímu orgánu následně dne 30.7.2014. Správní orgán dále konstatoval, že slyšené svědky považuje za nestranné, jelikož nebylo zjištěno, že by zakročující strážníci měli jakýkoli zájem na poškození žalobce, když shodně uváděli, že k němu nemají žádný vztah. Správní orgán tudíž neměl důvod zpochybňovat jimi uváděné skutečnosti zjištěné při výkonu služby, přičemž jejich výpovědi před správním orgánem v důležitých bodech navzájem korespondují a rovněž korespondují i s ostatními podklady ve spise, a na tyto se proto nahlíží jako na věrohodné. Z provedeného dokazování podle správního orgánu I. stupně vyplynulo, že daný úsek pozemní komunikace Pražské ulice byl v inkriminovanou dobu řádně osazen předmětným dopravním značením, které bylo zcela jasně a zřetelně viditelné, jak vyplývá ze svědeckých výpovědí i z pořízené fotodokumentace. Současně bylo v řízení prokázáno, že žalobce byl v inkriminovanou dobu řidičem vozidla, neboť ze svědecké výpovědi zakročující strážnice J. vyplývá, že tato sledovala vozidlo od jeho průjezdu Pražskou ulicí až k náměstí Republiky a k následnému zastavení řidiče a jeho ztotožnění. Ke skutku ze dne 10.4.2014 správní orgán uvedl, že na fotodokumentaci není vzhledem k noční době měření viditelná registrační značka vozidla, a proto policisté po zastavení vozidla pořídili další fotodokumentaci zřetelně zachycující vozidlo s registrační značkou. Vzhledem k tomu, že měření probíhalo v pozdních večerních hodinách, tedy za snížené viditelnosti, vyžádal si správní orgán i záznam z měření zachycený na CD za účelem zjištění, zda bylo měření prováděno v souladu s návodem k obsluze rychloměru, který je správnímu orgánu znám z vlastní úřední činnosti. Správní orgán neshledal, že by ze strany hlídky PČR nebyly dodrženy postupy měření (policejní), tedy měřící vozidlo se nepřibližovalo k měřenému vozidlu při zaznamenávání měřeného úseku). Správní orgán si z CD pořídil dva snímky, a to první snímek z okamžiku zahájení měření a druhý snímek zobrazuje veškeré naměřené hodnoty a identifikaci ukončení měření vozidla (čas – doba měření 2,3 sekundy a délka – ujetá vzdálenost 100 metrů s naměřenou rychlostí vozidla 155 km/h), přičemž měřené vozidlo musí být na druhém snímku zobrazeno ve stejné nebo menší velikosti při nezměněném zoomu, přičemž tato podmínka byla splněna. Svědecké výpovědi policistů A. a S. se podle správního orgánu rovněž vzájemně shodují v podstatných

okolnostech a korespondují s ostatními podklady ve spise. Svědci jednání žalobce vyličili zcela obdobně a poskytli tak komplexní popis jeho protiprávního jednání. Nebylo zjištěno, že by některý z policistů měl nějaký osobní zájem na poškození žalobce. V dané věci vypovídali po předchozím poučení správního orgánu, kdy uváděli skutečnosti zjištěné při výkonu služebních povinností. Proto správní orgán výpovědi považuje za věrohodné. Správní orgán vzal v úvahu možnou odchylku měřicího zařízení 3%, přičemž radar použitý k měření rychlosti je pravidelně kalibrován, o čemž svědčí ověřovací list deklarující jak ověření přístroje, tak i správnost měření.

Ve včasném odvolání zmocněnec namítal neoznámení prvostupňového rozhodnutí, proto mu byla doručována výzva k odstranění vad odvolání ze dne 13.11.2014 spolu s usnesením o stanovení lhůty k doplnění odvolání, přičemž tato výzva byla opět neúspěšně doručována elektronicky na obě zmocněncem uváděné adresy a následně byla fikcí doručena dne 2.12.2014 na adresu trvalého bydliště zmocněnce.

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaný uvedl, že žalobce ani přes výzvu neuvedl, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí, když zmocněnec pouze uvedl, že se odvolává z právní opatrnosti, neboť se dozvěděl, že ve věci mělo být vydáno rozhodnutí. Žalovaný neshledal veřejný zájem na přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu, avšak zabýval se otázkou, zda byly splněny podmínky § 3 a § 52 správního řádu. Žalovaný shledal, že ve věci bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu dle § 52 správního řádu a rovněž je zřejmé, že správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s § 3 správního řádu. Ve zdůvodnění prvostupňového rozhodnutí byl na podkladě provedených důkazů, které tvoří ucelený řetězec, vyvozen správním orgánem I. stupně logický závěr o zavinění přestupků žalobcem.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.r.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Žaloba není důvodná.

Objasnění skutkového stavu provedené správním orgánem prvního stupně ve vztahu k přestupku ze dne 5.3.2014 považuje soud dostatečné a nevyvolávající pochybnosti o tom, že žalobce se přestupku spočívajícího v nerespektování dopravních značek B11 a C3a dopustil. Vyplývá to z oznámení přestupku, z úředního záznamu i z výpovědi policistky J., která popsala, že žalobce při oznámení přestupku s tímto souhlasil a pouze žádal o předání věci do správního řízení, a také nepřímou z tvrzení žalobce, který ani v žalobě konkrétně nespecifikoval, že by v inkriminovaný den prováděl zásobování v Pražské ulici, jež umožňovalo uplatnit výjimku ze zákazu vjezdu.

Námítky proti nesprávně provedenému měření rychlosti vozidla žalobce dne 10.4.2014 rovněž soud nehledal důvodnými. Součástí správního spisu je totiž především videozáznam na CD zachycující průběh měření, z něhož je zřejmé, že v časovém úseku, jehož výsledkem bylo zobrazení změřené rychlosti na displeji přístroje PolCam, byla zachována rovnoměrná vzdálenost mezi vozidly. Na nesprávnost provedeného měření nelze podle názoru

soudu usuzovat a ni ze skutečnosti, že policisté při výslechu spontánně neuváděli, že by před měřením kontrolovali stav pneumatik, což platí i o otázce výměny pneumatik ze zimních na letní. Způsob kontroly technického stavu policejního vozidla je záležitostí policie, stejně jako otázky školení policistů k obsluze rychloměrů, a není důvod k jejich prokazování v řízení o přestupcích řidičů. Tvrzení žalobce, že rychloměr nebyl kalibrován z důvodu výměny pneumatik či nesprávného tlaku vzduchu v nich, je pouze spekulativní a nemá v provedeném dokazování oporu, když je toto vyvráceno ověřovacím listem a dále výpovědí policisty Suchého, podle něhož bylo měřeno správně. Jelikož nevznikly důvodné pochybnosti o správnosti skutkového zjištění, soud pro nadbytečnost neprovedl důkaz vyjádřením PČR KŘP Ústeckého kraje, Územního odboru Louny, Dopravního inspektorátu, ze dne 28.1.2015, ani výslechem zástupce Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje jako provozovatele vozidla za účelem zjištění, zda pneumatiky byly měněny.

Záměna vozidla byla v daném případě vyloučena, neboť oba svědkové potvrdili, že změřili vozidlo žalobce, které pak dále sledovali až do zastavení. Fotografie označené žalobcem jsou výstupem z videozáznamu, který je dokladem souvislého měření téhož vozidla.

Z výše shrnutého obsahu správního spisu je zřejmé, že správní orgán prvního stupně postupoval správně, když předvolání k oběma jednáním doručoval přímo žalobci. Bylo tomu tak proto, že před odesláním předvolání byli žalobce i jeho zmocněnec vyzváni k odstranění vad plné moci, ale ve stanovené lhůtě tak neučinili. Doplnění plné moci došlo správnímu orgánu prvního stupně až po doručení předvolání k jednání žalobci.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. února 2016

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková